

63
Q. B. V.

PATRIA
HE S I O D I ,
EX IPSIUS POEMATIS
ILLUSTRATA
DISSERTATIONE GRADUALI ;
QVAM,
VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. UPSAL.
PRÆSIDE

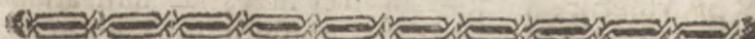
VIRO MAX. REVERENDO AC CELEBERRIMO,

MAG. JOHANNE J.
AMNELL,

GRÆC. LIT. PROFESS. REG. ET ORD.
DIE XX MAJI, MDCCCLXI.

H. A. M. C.
IN ACROAT. MAJ. CAROL.
PUBLICÉ DEFENSURUS ERIT

EMANUEL EKMAN,
VERMELANDUS.

UPSALIÆ.

A κεὶ Ω.

§. I.

IDYMUM, πολύγραφον grammaticum, cuius *in libris*, inter alia, quæratur de patria Homeris, false ridet SENECA philosophus, Ep. LXXXVIII. quo judice ibid., quærere, utrum major ætate Homerus fuerit, an Hesiodus, non magis ad rem pertinet, quam scire, an minor Hecuba fuerit, quam Helena. &c. Sunt, fateor, id genus controversiæ non admodum magni ponderis, nec satis dignæ, quibus nimiam, nedum omnem, anxie quis impendat operam. At nihil minus nobis, opinor, licebit esse curiosioribus homine Stoico, cui solum placuit suum illud subtile ac severum de moribus differendi genus. Saltim neque injucunda, neque omni caritura usu nobis videtur antiquitatum rei literariæ adcuratior expositio, si vel ad minutias nonnunquam se demiserit.

PATRIA HESIODI.

3

serit. Itaque nec alto spernenda est superciliosus diligentia eruditissimorum hominum, qui, duorum Poëtarum Græcæ principum, ceteris auctoribus profanis, quorum scripta supersunt, antiquiorum, consignantes vitam, in ætatem utriusque ac patriam inquirere non dubitarunt. Et de ætate quidem oppido incerta res est, in illo monumentorum canæ antiquitatis defectu non facile perducenda ad liquidum. Neque satis constat, annon ambo poëtae, propemodum æquævi, adoptatam a Græcis Olympiadum æram, ultra cuius initium tempora ægerrime dinumerabuntur, ætate forsan vel anteverterint, vel saltim exæquarint. Fuere, qui natu majorem Homero fecerint Hesiodum; (confr A. GELLII Noct. Attic. Lib. III. Cap. XI. Lib. XVII. Cap. XXI. & adde JUL. CÆS. SCALIGERI Poëtic. Cap. V. OLAI BORRICHII dissert. I. de Poëtis, §. XX, sqq. &c.) quando interim alii probabilius, ut videtur, alterum alterius ævo supparem arbitrati, sic tamen Hesiodum Homeri, ætate aliquanto provectionis, imitatorem constituant atque æmuluum. Ceterum hæc, quæ ad præsens non pertinent iinstitutum, copiosius tractata vide a LILIO GYRALDO de Hist. Poëtar. Dial. II. omniumque optimo a viro summe venerab. JO. ALB. FABRICIO Biblioth. Græcæ Lib. II. Cap. VIII. Quod ad patriam Poëtarum, quos laudavimus, in primis de Homero disputatum fuit, Græcus ne fuerit Europæus, an Asiaticus; quid? quod & Afrum facere eum-

PATRIA

dem nonnullis olim adlubuit. Notum est distichon:

Ἐπτὰ πόλεις διερίζεσθν περὶ ἑράν Ομῆρον
Σμύρνα, Ρόδος, Κολοφῶν, Σαλαμῖν, Ιον, *)
Αἴγαρος, Αθῆναι.

Sed & urbes fuerunt ac regiones aliæ, quæ cives Homerum dixerint suum; utpote qui putatus sit vel *Cymæus*, vel *Lydus*, vel *Syrus*, vel *Cretensis*, vel *Ithacus*, vel denique, ne quid desit, *Thebanus Ægyptius*. Quamquam vero non totidem inter urbes contentio fuit de HESIODO cive, sicut tamen haut convenit inter eruditos, in *Grecia ne Europa*, an in *Asiatica*, natus sit hic noster, aliis: quidem *Cymæum Æolium*, *Ascreum* vero Boeotum facientibus aliis: quam litem, non nostro ipsorum arbitrio, sed proprio Poëta de se testimonio, dirimere pro viribus admitemur.

§. II.

Præmittere juvabit chorographiam utriusque loci, de quo disceptant, qui natale Hesiodi quærunt solum. Plurimas inter Asiae minoris regiones incluta est *Aiolis*, *Æolia*, cuius habitatores nom tam

---

*) Alii pro Ios habent Xios nec vero illud male. Ex insula quidem IO natum ARISTOTELES tradit, AULO GELLIO teste l.c. CICERO autem pro Archia poëta, Homerum, inquit, Chii suum vindicant cives. &c. Nimirum, quod ANTIPATER, epigrammate in Homerum, Lib. IV Anthol. prædicat, nutricem Poëtarum. δος ἐνέπεστι Xios,
Οι δος Ios.

tam deduci illuc ex Hellade coloni, quam e Græcorum potius Europæorum conditoribus fuisse ac patribus, videntur. In urbibus hujus regiunculæ eminet antiquitate sua Κύμη, laudata passim PTOLEMÆO & STRABONI Geographis; ipsique HERODOTO Lib. I. Cap. CXLI. inter πόλιας ἀρχαὶ ἔνδεια, τὰς Αἰολίδας, principe commemorata loco: LIVIO item, MELÆ, PLINIO, VELLEJO, TACITO que Cyme, recentioribus Latinis Cumæ. Ipsam hanc Κύμην Αἰολίδα, i.e. Αἰολικὴν, seu positam in Αἰολίδε, memorat HESIODUS Egy. noij H. v. 634. qui fortasse locus, propere nimium inspectus, aut intellectus perperam, & antiquitati, & ejus sequacibus bene multis recentiorum, ansam videtur subministrasse hoc Hesiodo tribuendi natale solum, quod tamen ipse sibi vix tribuit, uti deinceps ostensum ibimus.

§. III.

Interea progredimur eum ad locum, quem Poëta nostro vere natalem fuisse arbitramur. Varias inter regiones Hellados, proprie stricteque sic dictæ, Boeotia est, Atticam inter, Locrida, Phocidemque sita; (SERVIO auctore ad Maronis Eclog. X, dicta quondam Aonia, sedes Musarum, quas illinc Aonidas poëta nuncupant:) in cuius quidem finibus, Phocidi proximis, haut procul Thebis, mons est, Apollini dicatus & Musis, *Helicon*, (unde deæ illæ Ελικωνίades dictæ HESIODO Egy. noij H. v. 656. Geogr. v. 25.) quem PAUSANIAS describit in Boeot. Cap. XXVIII. XXX. & STRABO geogr.

Lib. IX. In quo etiam monte fontes erant, Phœbo sacri & Camenis, puta *Hippocrene*, (cum STRABONE l. c. cfr PLINIUM H. N. Lib. IV. Cap. VII. & SOLINUM Cap. VII.) itemque, cum priori non confundenda, *Aganippe*, ex qua *Aganippides* Mūsæ: NASONI licet Fastor. Lib. V. v. 7. ambo pariter laudentur

fontes *Aganippidos Hippocrenes*, haut secus ac si nihil inter se differrent; quod licentia poëticæ SOLINUS tribuit l. c. Αγχ' Ἐλικῶνος, i. e. prope *Helicona*, HESIODO E. νοὶ H. v. 637, sqq. κώμη collocatur Ασκην, *Ascra pagus*; & illa quidem inhabitatoribus suis parum commoda, ac fortis neutriquam lautæ: quippe quæ HES. l. c. οἰδηγεὶ dicitur

Ασκην, χεῖμα πακῆ, θέρες ἀργαλέην, ἐδέ ποτ' ἔθλην.
i. e. miser vicus, bieme malus, æstate incommodus,
nec bonus unquam. vel, uti tribus verbis Latine
reddidit OVIDIUS, ex Ponto ep. XIV. L. IV. v. 31.

- - Perpetuo vitabilis *Ascra*.

Quia vero juxta Heliconem fuit *Ascra*, HESIODUS dicit sese Αρνας ποιμανονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ γαθέοιο,
Θεογον. v. 23. (quomodo pastorem Hesiodium, *Ascraeas* sequutum oves, facit OVIDIUS L. VI. Fast. v. 13, sqq.) Et certe, ex testimonio HEGESINOI, poëtæ veteris Græci, apud PAUSANTIAM in Boeot. cap. XXIX, *Ascra*

- - Ελικῶνες ἔχει πόδας. - -
h. e. radices tenet *Heliconis*; posita, quod STRABO docet Geogr. Lib. IX. ἐν τῇ τῷ Θεσπιέων, s. in regio-
ne

ne Thespiaca, cui nomen ab urbe Boeotorum Θεσπιαῖς, (*Thespiis*,) quæ & ipsa fuit sita πρὸς τῷ Ελικῶνι, νοτιωτέρᾳ ἀντε ἡ τ. λ. h. e. ad *Helicona*, *magis vergens in austrum*; STRABONE auctore Lib. IX. Et ad montis quidem radices, seu infra eumdem, conditas pariter fuisse Thesprias, testis est PAUSANIAS, Boeot. Cap. XXVI. inquiens: Θεσπεῖα (sic effert urbis nomen cum HERODOTO Lib. VIII. Cap. L.) ὑπὸ τῷ ὄφος τὸν Ελικῶνα ἀνισαι. Hinc est, quod iin consortium cultus Musarum venerit & hoc oppidum, unde *Thespianas* agnominat eas OVIDIUS Metamorph. Lib. V. v. 310. Adeo Helicon atque omnis adjacentium locorum tractus, & Camenarum sedes, & præcipuum fuit Poëtarum delicium.

§. IV.

De Hesiodo *Cymæ* nato vetus fuit traditio, scriptorum antiquioris ævi firmata auctoritate, & a recentioribus biographis longius propagata. Sic HERODOTUM, STRABONEM, STEPHANUM, itemque M. VALERIUM PROBUM, veterem grammaticum, laudans auctores LILIUS GYRALDUS de Hist. Poët. Dial. II. *patriam Hesiodi* facit *Cumanam Eolicam*. Et SVIDAS in lexico, *Hesiodos*, inquit, Κυμαῖος νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τῇ πατρῷος Δίης κοὶ μητρῷος Πυκιμῆδης ἐν Λασκῃ τῆς Βοιωτίας. Hinc & ipse JO. ALB. FABRICIUS Biblioth. Græc. Lib. II. Cap. VIII. §. II. *patria Cumanum* dicit Poëtam, qui vero ab educationis loco, *Ascrea Bœotia vico*, *Ascreus* sit dictus. Similiter OL. BORRICHIUS, de Poëtis Dissert. I.

§. X XI.

§. XXI, nostrum, *Cumis natum, Ascræ vixisse* ait, SVIDA l. c. sibi præeunte. Consentit CHRIST. AUGUST. HEUMANNUS in Dissert. Sylloge, Tom. I. P. I. p. 316. Nimirum hi, quando Hesiodum Ασκραιον (*Ascræum*) a Græcis pariter ac Latinis crebro cognominatum diffiteri nequeunt, ista demum appellatione volunt insignitum a nova sede sua apud Bœotos, ubi adoleverit, atque ab ineunte ætate fuerit institutus, posteaquam e loco natali Cy-me cum parentibus eo commigrasset. cfr GYRAL-DUM l. c. Denique VALERIUS ille PROBUS supra commemoratus, qui, inter alia multa, *commentarium* scripsit in *Bucolica Maronis*, præsertim auctoritate nititur P. VIRGILII, a quo non aliud car-men, quam *Hesiodeum*, innui-vult Ecl. IV. v. 4.

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Et nos quoque ab horum sententia non facile re-cederemus, nisi aliud nobis ipse svaderet Hesiodus, qui Cymæ in Æolia non esse natum se, apertius in-nuere nobis videtur. Sic autem scriptorum cete-roqui gravium auctoritates, pro *Cyme poëtæ patria* pugnantes, tanti vix erunt, ut ipsi Poëtae in re do-mestica, & aliis haut æque nota, diffidere nos o-porteat.

§. V.

Ante vero, quam Hesiodi patriam ex ipsius poëmatis vindicare adgrediamur, de Virgiliano loco, anteced. §. adlegato, ubi *Cumæi carminis* mentio fit, monebimus, rem esse dubiam, utrum Latinus Poëta de Græco ibi cogitaverit. Visus quidem fuit MARO

MARO nonnullis respexit ad illustre HESIODI carmen, quod inscribitur Εγανεῖ Ημέραι, ubi v. 106, sqq. fratri suo Persæ fabulam exponit, haut dubie ex veteri haustam traditione, de quinque ætatibus mundi; quarum prima, ob singularem præstantiam, aurea dicitur, seu, ut verbis utar Poëta, Χρύσον γένος μερίπων ἀνθεώπων. secunda argentea, tertia ænea, quarta heroica, (ἀνδρῶν ἥρων γένος, ἡ ἡμιθέων) quinta demum & ultima, multo deterrima, in quam suos incidisse annos Poëta dolet, a metallo, ceteris ignobiliori, ferrea nuncupata; cuius vitia atque ærumnas graves multis describit v. 172, sqq. Nostrum jam non est, in originem fabulæ hujus sensumve historicum sollicite inquirere; quin id unum monemus, Poëtam, (si modo discesseris a quarta ætate illa, proxime antegredientibus δικαιοτέρης καὶ αργέστοις, v. 157.) a pretiosioribus metallis ad viliora in ætatum ὀρυκτογενεῖα descendantem, innuere velle, quod, seculorum progressu, sensim ruerint omnia in pejus, moresque hominum magis magisque corrupti fuerint; ita quidem, ut sua illa seu prostrema ætas, cui nomen a ferro inditum, moribus esset omnium profligatissimus, qvum scelerum ne puderet quidem, nec vero ullus Divinæ ultionis metus superesset. Nos haut fugit, poëtarum Latii plerosque, imitatione perquam manifesta, suam fecisse hanc ætatum narrationem Hesiodeam. At vero, num & istud in animo fuerit Maroni l. c., videri possit dubium, collatis versibus, qui sequuntur, unde constat, ultimam Cumæi carminis ætatem, quam venisse jam ait Poëta, non ferream esse perditissimamve ætatem, sed re-

PATRIA

deuntia potius aurea secula seu *Saturnia*, quæ, jam sedatis ab Augusto civilibus bellis, & longe lateque per orbem firmata pace, denuo adesse significet Ma-ro. Quid enim importat aliud, qui, Poëta judice v. 5,

Magnus ab integro seclorum nascitur ordo,
quam longam temporum anteaëtorum seriem re-novari jam ira, ut

----- *redeant Saturnia secla*, v. 6.

&

----- *ferrea primum*

Desinat, ac toto surgat gens aurea mundo. v. 8, seq.
Quorsum facit & jam rediens virgo, i. e. Népheos seu Astræa, dea justitiæ præses, quæ ferreo seculo, hominum offensa sceleribus, posthabita tellure in cœlum abiisse fingitur. Sic autem ultima Cumæi carminis ætas erit flos velut omnium æratum, qui Asinio Pollione consule, cui hac ecloga recens editum gratulatur filium poëta, renasceretur, sive ab ejus consulatu novum duceret auspicium; id quod innuitur v. 11, sq.

Teque adeo, decus hoc ævi, Te consule, inibit,
Pollio.

Itaque veniens ultima Cumæi carminis ætas videbitur forsan Maroni esse redditura temporum felicitas, quam prænuntiarant carmina Cumææ Sibyllæ seu Cumææ, (etiamsi fuere, qui hanc ab illa distinxerint,) sic dictæ a Cumis, STRABONI & STEPHANO τῆς Κύμης, Campaniæ in Italia admodum vetusta civitate. confer VIRGILII Æn. Lib. III. v. 440, sqq. & Lib. VI. v. 98. ubi & Cumææ urbis, & vatis fata canentis, & carminum Sibyllæ seu oracu-lorum, fit mentio. Adde AMMIAN. MARCEL-LINUM

LINUM, Lib. XXII Cap. III *Cumana memoran-*
tem carmina. Nec vero mirum, Romano poëta Si-
byllinos provocari versus, siquidem fatidicæ illius
virginis libri in Latio fuerunt olim instar oraculi.
Et Sibyllam pariter metallorum nomina adcommo-
dasse ad ætates mundi distingvendas, prohibet SER-
VIUS in Virgil. Aliter quidem JO. ALB. FABRI-
CIUS Bibl. Græc. Lib. I. Cap. XXX. §. 14. p.
183, sqq., simplicissimam ratus Valerii Probi expo-
sitionem illam, non ad Sibyllam referentis *Cumæum*
carmen, sed ad Hesiodium, Maronem autumat ni-
hil dixisse aliud, quam quod, nato Pollionis filio,
iterum promittatur orbi descriptum ab Hesiodo *se-*
culum aureum; quod dicatur heic *ultima ætas*, id
est, *prima, antiquissima.* Sed vero prævidens haut
dubie magnus vir, non omnibus fortasse hæc pro-
batum iri, *Aut certe, inquit, VENIT, id est, fuit*
jam ac præteriit, ultima ætas, nempe postrema fer-
rea; quæ vero interpretandi ratio coactior nobis mi-
nusque opportuna videtur. Isthæc, quæ nobis, a
scopo jam nostro aliquantulum digressis, non licet
amplius persequi, porro dijudicanda aliis relinqu-
imus. Sin autem vel maxime VIRGILII l. c. *Cu-*
mæum carmen foret Hesiodeum, non unus est ex
antiquitate Latinus ille poëta, qui hunc, de patria
Hesiodi, erraverit errorem: nisi forte Maroni ce-
terisque haut injuria *Cumæus* dici potuerit idcirco,
quod a majoribus Asiaticis ducenti genus huic no-
stro, fuerit genitor, cui Æolicam *Cymen* patriam
exstitisse ac sedem, unde postmodum ille, trajecto
mari, in Hellada migraverit, Græcus poëta non dif-
fite-

PATRIA

12

fitetur. Sed vero, ratione habita natalis foli, non paterni, sed proprii, (*Ascræ puta Bœoticæ*), *Ascræum* potius dicendum esse Poëtam, *Ascræumque carmen*, nec præteriit VIRGILIUM Ecl. VI. v. 70. ubi laudat *calamos Ascræi senis*, i. e. Hesiodi; & Georg. Lib. II. v. 176.

Ascræumque cano Romana per oppida carmen. i. e. in Latio georgicon scribo carmen, quale fuit in Hellade Ascræi vatis, Hesiodi, hujus ad exemplum ductumque rei rusticæ præcepta traditurus. Nimirum, etiamsi *Egypæ HESIODO*, in poëmatos ἐπιγεαφῆ, latiore sensu complecti non immerito videbuntur officia boni viri, boni civis, bonique patris familias; siquidem &, in ipsa deinceps operis tractatione, præcepta diversi generis ethica, politica, œconomica, mixtum poëta Persæ fratri tradidit: sic tamen haut exigua ex parte œconomica illa, quæ diximus, præcepta ad rem pertinent agrariam; cuius rei intuitu in Georgicorum scriptoribus Hesiodum collocant tantum non omnes. Hinc est, quod OVIDIO Fastor. Lib. VI. v. 13. nuncupetur *præceptor arandi*; quodque MANILIUS Lib. II. v. 19. etiam *ruris cultus legesque* materiam faciat Hesiodi poëmatis: quem tamen Hesiodi scopum principem haut fuisse, optime monuit, DAN. HEINSIO præunte, JO. ALB. FABRICIUS Biblioth. Græc. Lib. II. Cap. VIII. p. 333.

§. VI.

Locum HESIODI, quo *Cymes* pariter & *Ascræ* injicit mentionem, perlustremus, oportet. Poëta *Egyp. regi Hμερ.* v. 616. Persæ fratri tradere adgressus
præ-

præcepta quædam, ad rem facientia nauticam, (*ναυ-*
τιλίνη καὶ αρσῖον πλόσιον,) stato opportunoque anni tem-
pore, non sine lucro, suscipiendam; exemplo rem
illustrat v. 631, sqq.

Ωσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα τῆς Πέρση,
Πλωΐσκεν τησοί, βίσι πεχεμένος ἔθλε.

Ος ποτε καὶ τῆς ἥλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα ποδειπάν, ἐν τῇ μελαινῃ.

Οὐκ ἄφενος Φεύγων, ἐδὲ πλέτον τε καὶ ὅλβον,
Αλλὰ κακὴν πενίν, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσος δίδωσι.

Νάσσατο δὲ γάγκη Ελικᾶνος, σίδηρη ἐν κάμη.
Ασκην, χείμας κακῆ, θέρει αἴγαλέν, ἐδέ πετ' ἔθλη.

Observamus, Poëtam, qui Persen adfatur, non de
ssua fratriusve, sed de patris, (cui nomen *Dio* fuisse
prohibet, ex sententia Ephori Cumæi, PLUTAR-
CHUS in libro de vita Homeri, p. 46. itemque
SVIDAS in Lexico,) navigatione loqui. Quippe
dicitur heic parens Hesiodi, urgente rei familiaris
iunopia, *magnum mare*, (i. e. *Ægæum*, quod, ab
Μῆραις, *Ægis*, Eubœæ oppido, STRABONE judi-
ce Lib. VIII, sic dictum, Asiam ab Europa disjun-
git ita, ut hinc Græciam, illinc Asiam minorem ad-
lluat,) emensus olim, relicta priori sede, puta *Cy-
me*, *Æolidos* oppido, pervenisse *Ascram*, vicinum
Heliconi Bœotiae pagum, ubi post hæc habitaverit.
Ast oggeret quis nobis, prohibere nihil, quo mi-
mus patrem comitatus adhuc adolescens Hesiodus,
etiamsi ea de re tacet, navigarit una, & ex Asia ora
in Græciam trajecerit; præsertim quum, migrante
patre, migrasse & familiam, veri sit simile. Vix
mobis suppeteret, quod regereremus, si ante migra-
tionem illam natum esse Hesiodum, migrantique

ējus patri jam tum fuisse familiam, probabili quāpiam argumento posset adstrui. Ratio autem, cūr non in Asia minori, sed, post navigationem parentis, in nova demum fortūnarum sede, Ascra, ortum fuisse Hesiodum arbitremur, hæc est, quod, non multo post locum modo nobis allegatum, paternæ navigationis socium se exstisso satis aperte inficietur ipse, v. 646, sqq.

Δειξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοιού Θαλάσσης,
Οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, ἔτε τι νηῶν.

Οὐ γὰρ πώποτε νῆσον γ' ἐπέκλων ἐγένεται πόντον,
Ειρήνης Εὔβοιαν ἐξ Αυλίδος. - - - -

& v. 652, sqq.

Ἐνθάδ' ἔγων ἐπὶ ἀεθλαῖς δαιφρεον Αμφιδάμαντος
Χαλιδα τὸν εἰσεπέργοντα. - - - -

demumque v. 658 concludit:

Τόσουν τοι νῆσον γε πεπείραμα πολυγόμφων.

Spondet Poëta, commonistraturum sese navigandii rationem, ipse licet rei nauticæ non esset peritus;; utpote qui nunquam, vectus navi, spatiōsum trācerit mare, nisi Aulide transiens aliquando in Eubœam, (insulam, cuius rex fuerat Amphidamas,) & hujus quidem urbem Chalcida. Tantum, inquit, vel usque eo naves expertus fui, i. e. navigationem seu iter maritimum. Aulis, unde navigasse se refert, litoralis Bœotiæ civitas fuit, ac portus nobilis; (vid. PLINII H. N. Lib. IV. Cap. VII.) sic opposita Chalcidi Euboicæ, quorsum navigaverat, ut angustissimum interfluat, Aulim inter & Chalcidem, fretum, (Euripon chorographi vocant,) quod aliquando aggere quādam ac ponte junctum, Eubœam cum continentí Bœotiæ commisisse ferunt.

cfr.

(Cfr DIODORI SIC. Biblioth. Histor. Lib. XIII.
(Cap. XLVI. Hinc *Eubœam* dicit PLINIUS *avul-*
ssam Bœotiae, in cuius continente *Aulis* est ex adver-
sso Chalcidos; H. N. Lib. IV. Cap. XII. Adde POM-
IPON. MELÆ Lib. II. Cap. VII. itemque CHRIST.
(CELLARII Notit. Orb. Antiq. Tom. I. Lib. II. Cap.
XIV. Ad ipsum adeo Euripi alveum posita. *Chal-*
ccis fuit, princeps olim civitas Eubœæ, eaque mu-
nitissima. Quamobrem sat exile fuit interstitium
ac per breve aduersorum litorum, Bœotii atque Eu-
bœici, unde abiit Poëta, & quorsum accessit. Si
autem Hesiodi, quod palam taretur, unicum hoc
fuit iter maritimum, quo jure, quæso, attribue-
tur eidem altera insignis ex Asia in Græciam trans
Ægæum navigatio? & ista quidem longior multo
ac memorabilior altera, quam enarrat ipse; non
utique, pro ratione præsentis instituti, silentio dis-
simulaturus magni illius maris trajectum, si & hunc
re vera fuisset expertus: in primis, quia Ægæum val-
de procellosum est nautisque periculosum; unde
Ægæos tumultus, h. e. ventorum motus fluctuum-
que, in isto mari depræliantum, loquitur Q. HO-
RATIUS ad calcem odes XXIX L. III. Tertius
igitur ipsi fidimus Hesiodo, & vel maxime huic e-
jus poëmati, (*Egois καὶ Ημέας*,) utpote quod unum,
quando de ceteris non item omnis sublata est con-
troversia, *γνωτος* Hesiodeum agnovere vel Helico-
nos adcolæ Bœoti, PAUSANIA teste in *Bœoticis*,
p. 771. Quod si adlegato ipsius poëtæ de se testi-
monio s̄dem nemo facile derogaverit, annon erit
im propatulo, eum in transmarino Æolidos oppidu-
lo haut esse natum?
§. VII.

§. VII.

Nec vero etiam, quod Poëta de se memorie prodidit, quodque nos urgemus, omnis impugnavit antiquitas; quin, seqvitus Ephorum Cumæum, PLUTARCHUS in L. de vita Homeri p. 46. nobiscum facit, referens inter alia, *Dium Cumæum migrasse Ascram*, ubi denum *Pycimeden duxerit uxorem*, ex qua natus sit *Hesiodus*. &c. Et P. OVIDIUS, ex Ponto epist. XIV L. IV, adloquutus *Tonitass*, quos amari, a se prædicat, *quam ipsorum loca sit perosuss*, v. 23; sqq., tuetur se exemplo Hesiodi v. 31, sqq.

Eset perpetuo sua quam vitabilis Ascra,

Ausa est agricolæ Musa docere senis.

At fuerat terra genitus, qui scripsit, in illa. &c.

Addit Art. Am. L. II v. 4, ubi *viridi palma donatum iri carmina sua confusus idem poëta*,

Præferor, (inquit,) ASCRÆO Mæonioque seni.

Cfr VIRG. locum ante cit. ex Eclog. VI v. 70. Sic PROPERTIUS Lib. II. Eleg. XXXIV v. 77 *Ascreum veterem poëtam laudat. Superaddimus notissimum*, quod circumfertur, in tumulum Hesiodi epigramma, quod sic imcipit:

Ασκρη μὲν πατεῖς πολυδῆμος. n. τ. λ.

Fertilis Ascra quidem patria est.

Denique accedit, a COLUMELLA, de re rust. lib. I cap. I, celeberrimum vatem *Hesiodum* nuncupari *Bœtium* a regione, ubi sita fuit Ascra. Possent his plurimum adjici confona dicta, si id e re nostra foret. Quæ vero jam protullimus, eo potissimum adducta sunt fine, ut adpareat, haut novam rem moliri nos, Poëta de se suisque testimoniiä sic interpretatos, ut non *Cyme Asiatica*, quod voluerem permulti, sed *Ascra Græcorum evadat*

HESIODI PATRIA.

S. D. G.

